

Sygn. akt IV CSK 72/15

POSTANOWIENIE

Dnia 11 sierpnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosława Wysocka

w sprawie z powództwa P. K.
przeciwko Gminie Miasta P.
o ochronę dóbr osobistych i zadośćuczynienie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 11 sierpnia 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 15 października 2014 r., sygn. akt I ACa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

W skardze kasacyjnej od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 15 października 2014 r., opartej na podstawie naruszenia przepisów postępowania – art. 328 § 2 w zw. z art. 382 k.p.c., a także na podstawie naruszenia prawa materialnego przez błędną wykładnię art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 17 lipca 2009 r. o powszechnym spisie rolnym w 2010 r., Dz. U. Nr 126, poz. 1040 oraz przez niewłaściwe zastosowanie art. 32 ust. 1 i 2 Konstytucji, powód P. K. uzasadnił wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania potrzebą wykładni art. 16 ust. 1 powołanej ustawy oraz oczywistą zasadnością skargi.

Stosownie do art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania albo skarga jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może zostać osiągnięty jedynie przez powołanie i właściwe uzasadnienie istnienia wymienionych przesłanek, a rozstrzygnięcie Sądu Najwyższego o przyjęciu lub odmowie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania następuje na podstawie oceny, czy powołane przez skarżącego okoliczności, przy uwzględnieniu wymaganego uzasadnienia, stanowią przyczyny przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Zakres badania sprawy w ramach przedsądu nie pozwala Sądowi Najwyższemu na ocenę na tym etapie postępowania zasadności zarzutów podniesionych w skardze. Dlatego uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi nie może być sformułowane w sposób wymagający takiej oceny, lecz powinno się koncentrować na argumentacji prawnej odrębnej od uzasadnienia podstaw skargi.

Uzasadnienie wniosku w odniesieniu do obu powołanych przyczyn jest niezgodne z tymi założeniami, przede wszystkim z tej przyczyny, że stanowi wyłącznie skróconą wersję uzasadnienia podstaw. Ponadto, w odniesieniu do przyczyny opartej na art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. brak argumentacji prawnej przekonującej o poważnych wątpliwościach, jakie miałyby wywoływać wskazany w skardze przepis lub wykazującej rozbieżności w orzecznictwie sądów na tle jego wykładni; uzasadnienie opierające się na twierdzeniu, że wykładnia przyjęta przez

Sąd w zaskarżonym orzeczeniu jest błędna nie przekonuje o wystąpieniu tej przesłanki. Twierdzenie o oczywistej zasadności skargi nie zostało wsparte żadną argumentacją mającą świadczyć o kwalifikowanym, ewidentnym naruszeniu przepisu, co powoduje bezskuteczność powołania się na przesłankę przyjęcia skargi, przewidzianą w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.

Niezależnie od tego, przyczyny mające uzasadniać przyjęcie skargi muszą mieścić się w ramach ewentualnego rozpoznania skargi, przy uwzględnieniu granic kognicji Sądu Najwyższego (art. 398¹³ § 1 k.p.c.), i mieć znaczenie dla rozstrzygnięcia. Uszło to uwagi skarżącego, skoro nie powołał w podstawach skargi naruszenia przepisów art. 24 i 448 k.c., stanowiących podstawę roszczenia oraz zaskarżonego wyroku.

Z tych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).